

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: N. T. A.

zastoupen JUDr. A. N.

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 8. 2016, č. j. MV-139999-6/SO-2014, ve věci
povolení k dlouhodobému pobytu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 16. 1. 2017 se žalobce zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 8. 2016, č. j. MV-139999-6/SO-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“), ze dne 23. 7. 2014, č. j. OAM-21107-8/DP-2014, jímž bylo podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnuto o zastavení správního řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu osoby samostatně výdělečně činné za účelem podnikání. Žalobce navrhuje rovněž zrušení rozhodnutí Ministerstva, tj. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II. Žalobní důvody

2. Žalobce namítá, že Ministerstvo pochybilo, když vydalo rozhodnutí o zastavení řízení ještě předtím, než mu bylo doručeno vyrozumění o pokračování v řízení. Dne 26. 5. 2014 podal žalobce žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, avšak k žádosti nedoložil všechny požadované doklady. Jelikož tyto doklady nedoložil ani ve lhůtě (45 dnů) stanovené výzvou k odstranění nedostatků žádosti, zaslalo Ministerstvo dne 21. 7. 2014 žalobci vyrozumění o pokračování v řízení, které si žalobce převzal dne 29. 7. 2014. Aniž by Ministerstvo vyčkalo na doručení tohoto vyrozumění, dne 23. 7. 2014 vydalo rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu za účelem podnikání, ačkoliv byla podána žádost o vydání povolení k pobytu. Tímto jednáním Ministerstva tak byla žalobci odňata možnost se k věci před vydáním rozhodnutí vyjádřit a navíc bylo rozhodnuto o jiné žádosti, než jakou žalobce podal.
3. Žalobce dále vytýká žalované procesní pochybení, k nimž došlo v odvolacím správním řízení, přičemž tato pochybení spatřuje v následujícím. Řízení trvalo dva roky, aniž by žalovaná prováděla jakékoliv šetření, doplnění dokazování nebo vyvíjela jakoukoliv jinou činnost. Ve spisu chybí řada listin podstatných pro řízení - plná moc pro Mgr. V. a doklad potvrzující doručení rozhodnutí o odvolání Mgr. V. Napadené rozhodnutí bylo doručováno pouze do datové schránky Mgr. V., ačkoliv již měsíc před vydáním napadeného rozhodnutí byla žalované doručena nová plná moc pro pana A. T. H. a odvolání všech dříve udělených plných mocí. Samotnému žalobci napadené rozhodnutí zasláno nebylo. Ve shora uvedeném shledává žalobce podstatné vady řízení odůvodňující zrušení obou rozhodnutí správních orgánů. Ačkoliv žalobce v dalších měsících následujících po podání odvolání postupně zasílal žalované další doklady vztahující se k jeho aktuální situaci, přesto žalovaná napadeným rozhodnutím usnesení o zastavení řízení potvrdila.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaná s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Odkazuje zejména na odůvodnění napadeného rozhodnutí a ve zbylém sděluje, že je-li naplněna jedna z podmínek pro zastavení správního řízení dle ustanovení § 66 správního řádu, není

správní orgán nadán jakoukoliv diskrecí a je povinen správní řízení zastavit. Jelikož žalobce v posuzovaném případě k žádosti nedoložil všechny zákonem požadované náležitosti, Ministerstvo nemohlo předmětnou žádost z obsahového hlediska projednat a vydat tak meritorní rozhodnutí, nýbrž muselo o předmětné žádosti procesně rozhodnout. Náležitosti, doložené v rámci odvolacího řízení, měl a mohl žalobce předložit již prvostupňovém řízení, a tudíž k nim nebylo přihlédnuto rovněž s ohledem na zásadu koncentrace řízení vyjádřenou v ustanovení 82 odst. 4 správního řádu. Je sice pravdou, že vyrozumění o pokračování v řízení bylo žalobci doručeno současně s usnesením o zastavení správního řízení, a jde tudíž o procesní pochybení, které ovšem nemělo vliv na zákonnost napadeného usnesení. K odvolání navíc nebyly přiloženy všechny chybějící náležitosti. Pokud jde o chybné označení předmětného řízení, žalovaná uvádí, že jde pouze o písařskou chybu nemajíc vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

IV. Skutková zjištění

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 26. 5. 2014 podal žalobce u Ministerstva žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Výzvou Ministerstva ze dne 26. 5. 2014, č. j. OAM-21107-5/DP-2014, byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti, neboť tato neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti. Ve výzvě k odstranění vad žádosti byl žalobce náležitě instruován, jak vytykané vady odstranit, resp. jaké listiny je třeba doložit, aby žádost mohla být věcně posouzena. Výzva rovněž obsahuje lhůtu, v níž je třeba vady žádosti odstranit (45 dnů ode dne doručení výzvy), jakož i poučení o tom, že nebudou-li vady žádosti v předmětné lhůtě odstraněny, bude řízení o žádosti zastaveno dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Současně s výzvou vydalo Ministerstvo usnesení, jímž přerušilo řízení na dobu 45 dnů od doručení usnesení žalobci. Jak výzvu k odstranění vad, tak i usnesení o přerušení řízení si žalobce osobně převzal dne 26. 5. 2014. Jelikož žalobce ve stanovené lhůtě chybějící náležitosti nedoplnil, vydalo Ministerstvo 21. 7. 2014 vyrozumění o pokračování v řízení a následně dne 23. 7. 2014 usnesení o zastavení správního řízení, přičemž obě listiny byly žalobci doručeny dne 29. 7. 2014. Dne 5. 8. 2014 podal žalobce proti usnesení o zastavení řízení blanketní odvolání s tím, že odvolací důvody budou specifikovány jeho právním zástupcem Mgr. Radimem Strnadem; součástí odvolání byl doklad finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatků, potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o neexistenci nedoplatků a cestovní pojištění na dobu od 17. 4. 2014 do 16. 4. 2016. Dne 5. 8. 2014 obdrželo Ministerstvo opět blanketní odvolání proti témuž usnesení, tentokrát ovšem podané prostřednictvím advokáta Mgr. Radima Strnada s tím, že odvolání bude odůvodněno ve lhůtě 15 dnů. Dne 29. 9. 2014 byla Mgr. Strnadovi doručena do datové schránky výzva k odstranění vad odvolání, neboť z něj není patrné, v čem spatřuje žalobce rozpor napadeného usnesení s právními předpisy, jeho nesprávnost nebo nezákonnost řízení, které mu předcházelo; k odstranění vad odvolání byla poskytnuta lhůta 5 dnů od doručení výzvy. V období od 20. 10. 2014 do 5. 10. 2015 žalobci postupně dokládal Ministerstvu další listiny, k jejichž předložení byl vyzván již výzvou k odstranění vad žádosti ze dne 26. 5. 2014. Dne 5. 10. 2015 byla Ministerstvu doručena i plná moc ze dne 19. 4. 2015, v níž žalobce v plném rozsahu zmocňuje P. D. H. k zastupování před úřadem Ministerstva vnitra. Dne 9. 6. 2016 byla Ministerstvu doručena plná moc ze dne 16.

5. 2016, kterou žalobce zmocňuje H. A. T. ke všem úkonům souvisejícím se žalobcovou podnikatelskou činností a pobytem v ČR. Napadeným rozhodnutím žalovaná odvolání zamítla a potvrdila rozhodnutí Ministerstva, a to s odůvodněním, jak je uvedeno v bodě III. tohoto rozsudku.

V. Právní posouzení

6. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci řízení souhlasili.
7. Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
8. Podle ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
9. Krajský soud se zprvu zabýval námitkou současného doručení vyrozumění o pokračování v řízení a usnesení o zastavení řízení, resp. neumožnění žalobci reagovat na pokračování řízení po uplynutí lhůty k odstranění vad žádosti. Procedurální pochybení správních rozhodnutí mohou obecně mít charakter nepřezkoumatelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), nebo vad řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s.); tyto vady řízení jsou však relevantní pouze pokud, jde-li o tzv. vady podstatné, tj. pokud porušení procesního práva mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2011-51, č. 23/2003 Sb. NSS]. Doktrína rozlišování závažnosti vad řízení má zabránit přílišnému formalismu při jejich hodnocení. Na shodných základech je ostatně založena přezkumná činnost veřejné správy (§ 89 odst. 2 správního řádu). Žalobci lze přisvědčit potud, že se v prvostupňovém správním řízení vyskytla vada spočívající v současném oznámení o pokračování v řízení a usnesení o zastavení téhož řízení; tuto skutečnost ostatně připustila sama žalovaná ve vyjádření k žalobě. Soud se proto nadále zabýval otázkou, zda se v posuzovaném případě jednalo o vadu podstatnou, mající vliv na zákonnost rozhodnutí Ministerstva, resp. napadeného rozhodnutí. O pokračování v řízení (ukončení jeho přerušení) se nevydává další usnesení (jako je tomu podle ustanovení § 48 odst. 4 s. ř. s.), ale všichni účastníci se o tom pouze vyrozumí a o této skutečnosti se provede záznam do spisu. Vyrozumění může být provedeno jakkoli, s ohledem na právní jistotu a zásadu písemnosti podle ustanovení § 15 správního řádu je však vhodné učinit tak písemně, přičemž vůči vyrozumění přirozeně nelze uplatnit opravné prostředky. Za vadu řízení způsobující nezákonnost rozhodnutí považuje soudní praxe takovou situaci, kdy správní orgán vůbec nevyrozuměl účastníka o pokračování v řízení, nepoučil jej o

Shodu s prvopisem potvrzuje

možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu a vydal rozhodnutí ve věci samé [srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2013, č. j. 9 A 235/2010-58, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2014, č. j. 3 As 36/2014-33, nebo též rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2011, č. j. 38 Ad 32/2010-20]. V posuzované situaci ovšem prokazatelně došlo k vyrozumění žalobce o pokračování v řízení, přičemž žalobce tuto skutečnost ani nečiní spornou. V předmětné věci se rovněž nejednalo ani o meritorní rozhodnutí, k jehož vydání by se vztahovala povinnost správního orgánu postupovat dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, tj. vyzvat účastníka řízení, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí; nebylo rozhodováno o věci samé, nýbrž toliko procesním rozhodnutím. Ačkoliv lze situaci, kdy správní orgán doručí účastníku řízení současně vyrozumění o pokračování v řízení a usnesení o zastavení téhož řízení, označit za poněkud nestandardní, nutno připustit, že vzhledem ke shora uvedenému by případná žalobcová reakce na vyrozumění o pokračování v řízení neměla žádné procesněprávní účinky, neboť žalobce byl o následcích nedoplnění své žádosti (zastavení řízení) ve stanovené lhůtě řádně poučen. Za těchto okolností nezbývá než uzavřít, že ačkoliv se v daném případě jednalo o procesní pochybení, neshledal krajskou soud tuto námitku důvodnou.

10. Žalobci nelze dát za pravdu ani co se týče námítky, že Ministerstvo rozhodlo o jiné žádosti, než jakou žalobce podal. Z obsahu správních spisů jednoznačně vyplynulo, že Ministerstvo vydalo usnesení o zastavení řízení týkajícího se žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, přičemž tato skutečnost je patrna jak ze záhlaví, tak i ze samotného odůvodnění rozhodnutí Ministerstva. Je-li poté v rozhodnutí žalované rozporně užito obratu „žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu“ a „žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu“, jedná se s ohledem na jinak zcela přesnou obsahovou identifikaci rozhodnutí Ministerstva o zjevnou chybu v psaní, jež nepředstavuje vadu způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí; *a minori ad maius* nemůže mít uvedená písařská chyba za následek ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
11. Krajský soud se dále zabýval žalobcem vytýkanými vadami, jež měly doprovázet řízení před žalovanou. Namítá-li žalobce jistou liknavost žalované v odvolacím správním řízení, nutno podotknout, že nečinnost správních orgánů není předmětem řízení o přezkumu rozhodnutí. Žalobce se zajisté mohl domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu již ve správním řízení a nebylo-li by mu vyhověno, poté žalobou na ochranu proti nečinnosti podle ustanovení § 79 a násl. s. ř. s. V nyní posuzované věci je předmětem přezkumu napadené rozhodnutí, z povahy věci tudíž nepřichází nečinnost správních orgánů v úvahu, neboť rozhodnutí ve věci již bylo vydáno.
12. Co se týče námítky absence listin podstatných pro řízení, soud konstatuje, že plná moc udělená žalobcem advokátovi Mgr. Petrovi Václavkovi je obsahem správních spisů; plná moc je navíc žalobcem vlastnoručně podepsána a datována dne 1. 10. 2015. Součástí správních spisů je rovněž doručka prokazující doručení napadeného rozhodnutí do datové schránky Mgr. Václavka. Je sice pravdou, že podáním žalobce doručeným Ministerstvu dne 9. 6. 2016 byla udělena plná moc H. A. T. a současně žalobce odvolal všechny dříve udělené plné moci k zastupování v řízení před Ministerstvem. Skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky Mgr. Václavka se ovšem nijak negativně nepromítla do žalobcových veřejných subjektivních práv, kdy právě zkrácení na těchto právech je podmínkou pro zrušení správního rozhodnutí. Krajský soud poukazuje

na materiální přístup k doručování, kdy podstatné je to, zda se adresát mohl s doručovanou písemností seznámit a bylo zachováno jeho právo na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 AS 90/2010-95 (soud posuzoval, zda je doručeno řádně v situaci, kdy měl adresát aktivovanou datovou schránku a správní orgán mu nesprávně doručil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb - nikoliv fiktivně) konstatoval, že *„jestliže správní orgány nerespektovaly zákonem stanovená pravidla pro doručování a doručovaly svá rozhodnutí adresátovi prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ačkoliv měl zřízení a zpřístupnění datovou schránku, je významnou skutečností, zda byla adresátovi písemnost doručena jiným nezpochybnitelným způsobem (prostřednictvím provozovatele poštovních služeb) a zda se s jejím obsahem seznámil. Pokud ano, je naplněna materiální funkce doručení, a pochybení nemůže mít vliv na platnost doručení ani na zákonnost vydaných rozhodnutí.“* Ačkoliv uvedený případ není zcela přesně skutkově přílehlavý na nyní projednávanou věc, tak obecná podstata materiálního doručení je i zde naplněna; žalobce prostřednictvím svého zástupce podal proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu, tudíž se rozhodnutí žalované muselo zcela logicky dostat do jeho sféry a žalobce byl s obsahem napadeného rozhodnutí prokazatelně seznámen. Vada spočívající v doručení rozhodnutí žalované Mgr. Václavkovi není v kontextu již výše vyřčeného podstatnou vadou zkracující žalobce na jeho veřejných subjektivních právech. Výše uvedené lze vztáhnout i k námitce žalobce, že ani jemu, coby účastníkovi řízení, napadené rozhodnutí nebylo doručeno.

13. V poslední řadě nelze přisvědčit ani žalobcově námitce, že žalovaná měla přihlédnout k dokumentům, které žalobce předložil po podání odvolání. Krajský soud se plně ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, tedy že v rámci odvolacího řízení doložené náležitosti měl a mohl žalobce předložit již v řízení před Ministerstvem, a tudíž k nim nemůže být s ohledem na zásadu koncentrace řízení později přihlédnuto (ust. § 82 odst. 4 správního řádu). Nad rámec krajský soud uvádí, že žalobci byla ze strany Ministerstva poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta (45 dnů) k doplnění náležitostí, tudíž liknavost žalobce nemůže být v daném případě správním orgánům přičítána k tíži.

VI. Závěr a náklady řízení

14. Za situace, jak je popsána shora, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I.).
15. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému

žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. dubna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje